

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo Presbytero. 62.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

προσώπων βεβαιῶται, ὅτι μάλ' ἀκρι-
βῶς ἔπιστάμενος ἐν πολλῶν τεκμη-
ρίων ὁ ἠγάθηται ὑμῶν λαχὼν Δε. τὸ
ἑαυτῶ συμφέρον, & Δε. τὸ λυσιτελεῖν
ὑμῶν ἀγαπήσας, οὐχ ὅτι τῶ κοινῶ τῆς
ἐκκλησίας σωσιῶσι σκεψάμενος, συ-
νεργῶν ὑμῶς τῆς ἑαυτῆς χειροτόνησε
πλεονεξίας. εἰ ποίνω ταῦθ' ἕτως ἔχει,
παύσαθε εἰς ἕβρον τὰ τόξα τεινον-
τες, καὶ τῶ τῆς ἀκτημοσύνης πλε-
μυῶντες νομοθέτη, δι' ὧν τὰς ἀλλοξίας
πραγματεύεσθε συμφοράς.

ὑμῶς ἀγα-
πήσας.

Αφροδίσι μονάζοντι. Ξα.

Οπι τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς Ἐπολάλα-
μεν, τὸ δ' ὅτι τῶ Χριστῶ ἐσώθημεν, δι-
λὸν ἔστιν ἅπασι. δίκην γὰρ ὀφείλοιστε
Δε. τῆ βαπτίσματος ἐδικύωσθε, καὶ
ἑβραίοις χαρίσμασιν ἐκόσμησεν. ὅτι
δὲ εἰ τὰ παρ' ἡμῶν μὴ ἔφοιτο, οὐδὲν
ἐκ τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ
χέριτος κερδανθῆμεν, ἀλλὰ καὶ μεί-
ζονα δώσομεν δίκην, ἅτε μὴδὲ το-
σαύτη εὐεργασία βελτιωθέντες, καὶ
τῶτο δῆλον.

Παύλῳ πρεσβυτέρῳ. Ξβ.

Εγὼ μὲν εὐαγὲς ἠρώμεν, τὸ τοῖς
θεοῖς πιστεῖν χρησιμοῖς, καὶ τῶ τοῖς ἐ-
πεσθαι μετὰ ἀσθῆν, καὶ μὴ τιῶ ἀ-
χερον φιλοτιμίαν τῆς δεσποτικῆς ἀ-
σφαλείας περικρίνειν. εἰ δὲ τις ἑαυτῶ
τοσαύτων μαρτυρήσῃ σωφροσύνην, ὡς
μὴδὲ συνεχῶς ὀρῶν βλάπτεισθαι, μα-
τανέτω τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τιῶ
ἀσθενείαν, καὶ τῆς θεῶν χρησιμῆς τιῶ
ἀσφάλειαν. τῆς μὲν ἔν ἀλόγως, ἵνα
μὴ δόξα διεκοχλεῖν, ὡς βλάψω πα-
σαι γὰρ αἱ ἱεραὶ γερφαί, καὶ αἱ ἕξω-
θει τραγαδία, καὶ τὰ καθ' ἡμέραν δρά-
ματα τούτων γέμισσι τῆς ὡς δει-
γμάτων τούτων δὲ περιηθεία πινὶ χρη-
σιμῶν καὶ περιγενομένων τού πα-
θῆς, οὐ γὰρ ἔστιν ἀπραγμόνως κερτο-
θῶσαι σωφροσύνην. τῆς τῆς εἰς μέσον ἀ-
γαγῆν περιεφύσμεν. εἰ μὲν οὐ πινὰς

ἀχερον.

fide dignorum hominum autoritate cō-
firmatur, Antistitem nostrum ex multis
argumentis id compertissimum habētem,
commodi sui causa, non autem vtilitati
nostræ consulentem, nec quid publicè pro-
futurum esset, spectātem, vos avaritiæ suæ
focios & adiutores in sacrum ordinem a-
fciuisse. Quòd si ita est, in cælū iaculari ac,
dum ex alienis calamitatibus comm' da
vestra comparatis, paupertatis legiflato-
ri bellum indicere desinite.

Aphrodisio Monacho. 61.

Quòd quantum in nobis fuit, perii-
mus, quantum autem in Christo, salutem
consecuti sumus, omnibus perspicuum
est. Nam cū supplicium mereremur, ipse
per Baptismum iustitia nos donauit, ac
cælestibus gratiis auxit & exornauit.
Quòd autem nisi ea, quæ nostrarum par-
tium sunt, præstiterimus, nihil ex huius-
modi questu & gratia cōmodi capiemus,
imò grauioribus potius suppliciis afficie-
mur (vt quos tantū beneficiū nihilo melio-
res reddiderit) id quoque perspicuū est.

Paulo Presbytero. 62.

Equidem illud piam ac sanctum esse e-
xistimo diuinis oraculis fidem adhibere,
eāque studiosè sequi, nec simplicem mini-
mèque callidam ambitionem Dominicæ
cautioni anteferre. Quòd si quis tantam
sibi ipsi pudicitia laudem arroget, vt ne
continenter quidem scæminas continens
quicquam inde detrimenti ferat, discat il-
læ humanæ naturæ imbecillitatem, ac di-
uinorum oraculorum cautionem ac præ-
munitionem. Atque eos quidem, qui ca-
pti ac subacti sunt, ne grauis ac molestus
esse videar, silentio pratermittam (nam &
omnes sacræ literæ, & externæ tragœdiæ,
& quotidianæ fabulæ his exemplis refertæ
sunt:) eos autem qui cura quadam & pro-
uidentia vsi sunt, atque hunc affectum su-
perarunt, (neque enim sine labore ac ne-
gotio quisquam pudicitiam consequi po-

test) in medium proferre conabor. Ac si quidem nonnullos ex iis, qui à fide abhorruerunt, cura quadam & cautione ac non seiplos in ignem proiiciendo, hoc ipsum consecutos esse ostendero, eos fortasse, ut qui nihil magni præstiterint, submouebūt ac reiicient. Si autem diuinum Paulum testem laudauero, his verbis vrentem, *1. Cor. 9.* Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne forte, cum aliis prædicauero, ipse reprobus efficiat, omnis profectò ipsis defensionis ratio præclusa erit: ac fortasse pudore commouebuntur, suæque cautioni ac securitati consulendum putabunt. Quanquam autem nos Apostolico testimonio contentos esse oportebat: tamen quoniam ea quoque, quæ ab exteris præstita sunt, ad pudicitiam acuunt, ne hæc quidem obliuione præteribo. Lectione igitur didici, regem quendam, cum Ephesiam sacerdotem, cuius incredibilis quædam ac singularis pulchritudo erat, conspexisset, statim ex Ephesina vrbe digressum esse, illud videlicet metuentem, ne præter voluntatem nefarij aliquid admittere cogeretur. Atque item Persarum regem Cyrum, Pantheam, quæ admiranda quadam & incomparabili formæ elegantia esse ferebatur, ne videre quidem sustinuisse. Cum igitur, & res ipsæ, & externi auctores salutarioraculo, ut recto ac securo, testimonium dicant (si quidem assiduus conspectus viam ad facinus munit, atque ut etiam in opus minimè exeat, mentem tamen contaminat, eumque qui captus est, adulterum efficit) quis tanta audacia est, ut cum aliena pulchritudine oculos assidue pascat, se tamen hinc nihil omnino detrimenti capere contendat? Quod si hoc difficile est, maximè quidem illud curandum est, ut crebros & assiduos mulierum congressus fugiamus: si autem necessitas nos traxerit, ut saltem oculos tanquam iniecto fræno coërceamus.

Timotheo Lectori. 63.

Diuina illa, & ab omni labe aliena potètia, ille sapiètiæ fons, illa prudentiæ ac vir-

τῆς ἕξω τῆς πίστεως τοῦτ' αὐτο κα-
πορθώσαντας ἔπιδείξαμι τρενοία
πνι καὶ ἀσφαλεία, καὶ οὐ τῶν αὐτῶν
ἑπιρρίπτεν τῶ πνεύ, ἴσως ἂν αὐτοὺς
ᾤθευεράλοιντο, ὡς οὐδὲν μέγα ἀνί-
σαντας. εἰ δὲ καὶ τὸν θεασέπον Παῦ-
λον μάρτυρα καλέσω, λέγοντα, ὑπω-
πάξω μου τὸ σῶμα καὶ δὲ λαγωγῶ,
μήπως ἀλλοίσι κηρύξας, αὐτὸς σποδό-
κιμος γένομαι, πᾶσι αὐτοῖς σποκέ-
κλεισται σπολογία. καὶ ἴσως ἂν δυσω-
πιθῆεν, καὶ τῆς οἰκείας ἀσφαλείας
ᾤθενοίαν ποιήσονται. ἐρεῖν μὲν οὐδ'
ἀρκεσθῆναι τῇ σποτολικῇ μαρτυρίᾳ.
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ τοῖς ἕξωθεν κα-
πορθώθεντα ἀλείφει εἰς σποφροσύνην,
οὐδὲ τοῦτ' ἀμνημονῆσω. οἶδα τοιγα-
ροῦ ἀναγνοῦς, ὅτι βασιλεύς τις ἐφε-
σίαν ἱερείαν ἰδὼν ὑποβολῆ καλὴν φα-
νεῖσαν, ἀπέξυξεν εὐθύς ἐξ Εφέσας, φο-
βέμενος μὴ παρὰ γνώμην ἐκβιασθῆ
ᾤθευεράλοιντο. καὶ Κύρος
δ' ὁ ᾤθευε οὐδ' ἰδὼν τὴν Πάνθειαν ἐ-
τόλμησε, θαυμαστὸν πὶ καὶ ἀμήχανον
κάλλος ἔχειν μαρτυρεμένην. εἰ τοί-
νυ καὶ τὰ ᾤθευεράλοιντο καὶ οἱ ἕξωθεν
τῶ σποτηρίῳ ληρησῶ μαρτυρῆσιν, ὡς
ᾤθευε καὶ ἀσφαλῶς ἔχοντι. ἢ γὰρ συ-
νεχῆς θεὰ ὁδοὺς ἔστιν ἑπι τῶ ᾤθευε
ἀγροῦ. εἰ δὲ καὶ εἰς ἔργον μὴ ἐκβαίη
μολύβει τὸν λογισμὸν, καὶ μοιχὸν ἀ-
ποφάγει τὸν ἀλόγη. τίς τοσοῦτον ἔπι
τολμηρὸς ὅστις ἀλλοτρίοις συνεχῶς ἐ-
πιόμενος καλλεσι, λέροι μὲν τὸ πα-
ράπαν ᾤθευεράλοιντο, εἰ δὲ τῆτο
δύσκολον, καὶ μάλιστα μὲν φεύγειν
ταῖς συνεχῆς τῆς γυμναστικῆς ἐπιτύ-
ξαις. εἰ δ' ἀνάγκη εἴη, χαλινοῦ τῆς
ὀφθαλμοῦς.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. ξγ.

Ἡ θεία καὶ ἀκήρατος δυνάμις, ἡ
τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς σωτηρίας καὶ
πάσης